

**Протокол, що вносить зміни
до Додаткового протоколу до Конвенції про передачу засуджених осіб**

м. Страсбург, 22.XI.2017

Преамбула

Держави - члени Ради Європи та інші Держави, що підписали цей Протокол,

бажаючи сприяти застосуванню Додаткового протоколу до Конвенції про передачу засуджених осіб (ETS № 167), відкритого для підписання у м. Страсбург 18 грудня 1997 року (далі – «Додатковий протокол»), та, зокрема, переслідуючи його визнані цілі сприяння завданням правосуддя та соціальній реабілітації засуджених осіб;

беручи до уваги потребу модернізації та вдосконалення Додаткового протоколу з урахуванням розвитку міжнародного співробітництва щодо передачі засуджених осіб з моменту набрання ним чинності,

домовились внести такі зміни до Додаткового протоколу:

Стаття 1

Назва статті 2 та пункт 1 цієї статті змінюються таким чином:

«Стаття 2 - Особи, які виїхали з Держави винесення вироку до закінчення виконання покарання

1. У разі, коли стосовно громадянина Сторони винесено остаточний вирок, Держава винесення вироку може звернутися до Держави громадянства із запитом взяти на себе виконання покарання за таких обставин:

а) коли громадянин вчинив втечу або іншим чином повернувся до Держави свого громадянства, знаючи про кримінальне провадження, що триває проти нього у Державі винесення вироку; або

б) коли громадянин вчинив втечу або іншим чином повернувся до Держави свого громадянства, знаючи про те, що проти нього винесено судове рішення.».

Стаття 2

Пункт 1, підпункт а) пункту 3 та пункт 4 статті 3 змінюються таким чином:

«Стаття 3 – Засуджені особи, що підлягають висилці або депортації»

1. Після отримання запиту від Держави винесення вироку Держава виконання вироку може, згідно з положеннями цієї статті, погодитися на передачу засудженої особи без згоди цієї особи у разі, коли вирок або адміністративне рішення, винесені щодо неї, містить у собі наказ про висилку або депортацію або будь-який інший захід, у результаті якого такій особі більше не буде дозволено залишатися на території Держави винесення вироку після звільнення з в'язниці.

2. [без змін]

3. Для цілей застосування цієї статті Держава винесення вироку надає Державі виконання вироку:

а) заяву, що містить думку засудженої особи щодо її ймовірної передачі, або документ про те, що засуджена особа відмовляється висловити свою думку щодо цього; та

б) [без змін]

4. Будь-яка особа, передана відповідно до положень цієї статті, не може переслідуватися, бути засудженою або триматися під вартою з метою виконання вироку чи постанови про тримання під вартою, за будь-який злочин, вчинений до її передачі, інший ніж той, за який було призначено покарання, що підлягає виконанню, а також її особиста свобода не буде обмежена з будь-якої іншої причини, крім таких випадків:

а) коли на це є дозвіл Держави винесення вироку: має бути поданий запит про надання дозволу, що супроводжується всіма відповідними документами та протоколом будь-якої заяви, зробленої засудженою особою; дозвіл надається, якщо злочин, у зв'язку з яким він запитується, був би підставою для екстрадиції згідно з законодавством Держави винесення вироку, або коли екстрадиція була б неможлива лише з причини міри покарання. Рішення приймається якомога швидше та не пізніше, ніж через 90 днів після отримання запиту про надання згоди. Якщо Держава винесення вироку не має можливості дотриматися строку, передбаченого цим пунктом, вона інформує про це Державу виконання вироку із зазначенням причин затримки та орієнтовного часу, необхідного для прийняття рішення;

б) коли засуджена особа, маючи можливість виїхати з території Держави виконання вироку, не зробила цього протягом 30 днів після її остаточного звільнення, або якщо після виїзду вона повернулася на таку територію.».

Прикінцеві положення
Стаття 3 – Підписання та ратифікація

1. Цей Протокол відкрито для підписання Сторонами Додаткового протоколу. Він підлягає ратифікації, прийняттю чи затвердженню. Ратифікаційні грамоти, документи про прийняття чи затвердження здаються на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи.

2. Після відкриття для підписання цього Протоколу і до набрання ним чинності Сторона Конвенції не може ратифікувати, прийняти, затвердити або приєднатися до Додаткового протоколу, якщо вона одночасно не ратифікує, приймає чи затверджує цей Протокол.

Стаття 4 - Набрання чинності

Цей Протокол набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду після дати, коли всі Сторони Додаткового протоколу висловили свою згоду на обов'язковість цього Протоколу відповідно до положень статті 3.

Стаття 5 – Тимчасове застосування

До набрання чинності цим Протоколом відповідно до умов, встановлених статтею 4, Сторона Додаткового протоколу може під час ратифікації, прийняття чи затвердження цього Протоколу або в будь-який час пізніше заявити, що вона застосовуватиме положення цього Протоколу тимчасово. У таких випадках положення цього Протоколу застосовуються лише стосовно інших Сторін, які зробили заяву про те саме. Така заява набирає чинності в перший день другого місяця, що настає за датою її отримання Генеральним секретарем Ради Європи.

Стаття 6 – Строк тимчасового застосування

Цей Протокол припиняє застосовуватися тимчасово з дня набрання ним чинності.

Стаття 7 – Повідомлення

Генеральний Секретар Ради Європи повідомляє держави – члени Ради Європи, будь-яку державу, яка підписала, будь-яку Сторону та будь-яку іншу державу, яку було запрошено приєднатися до Конвенції про:

- a) будь-яке підписання;
- b) здачу на зберігання ратифікаційної грамоти, документа про приєднання або затвердження;
- c) дату набрання чинності цим Протоколом відповідно до статті 4;
- d) будь-яку заяву, зроблену відповідно до статті 5;

е) будь-яку іншу дію, повідомлення або сповіщення стосовно цього Протоколу.

На посвідчення чого ті, що нижче підписалися, належним чином на те уповноважені представники, підписали цей Протокол.

Учинено в м. Страсбург 22 листопада 2017 року англійською і французькою мовами, причому обидва тексти є рівно автентичними, в одному примірнику, який здається на зберігання до архівів Ради Європи. Генеральний секретар Ради Європи надсилає засвідчені копії кожній державі – члену Ради Європи, іншим Сторонам Конвенції та будь-якій іншій державі, запрошеній приєднатися до Конвенції.

**Застереження та заяви до Договору № 222 - Протоколу, що вносить зміни
до Додаткового протоколу до Конвенції про передачу засуджених осіб
Заяви чинні станом на 23/01/2020**

Турецька Республіка

Заява, що міститься у повноваженнях на підписання, переданих заступнику Генерального секретаря Ради Європи під час підписання договору 6 березня 2018 року англійською мовою.

Уряд Турецької Республіки заявляє, що він виключає застосування статті 3 Протоколу, що вносить зміни до Додаткового протоколу до Конвенції про передачу засуджених осіб і, доки не повідомлено про інше, не бере на себе виконання вироків за обставин, передбачених у статті 3.

Статті, яких стосується: 3